

KÖLCSÖNVETT SZABADSÁG

MESTERSÉGES INTELLIGENCIA

Dr. Magai István

2023. december

ELŐSZÓ

Nem tudunk olyan emberről, akiben ne jelenne meg a szabadságvágy valamilyen formája. Születésünk óta szeretünk válogatni, megkívánni dolgokat, vagy ellenállni hatásoknak, és véleményt nyilvánítani arról, hogy mi tetszik, és mi nem. A szülői akarat egy darabig terelni, korlátozni tud, de jönnek a dackorszakok és a serdülőkor, amikor a függetlenedés kiteljesedhet.

Az emberek egy része törekszik arra, hogy semmilyen nemkívánatos külső hatás se kerítse hatalmába. Küzd a szenvedélyek ellen a maga és a környezete életében. Az emberek másik része azt képviseli, hogy nem baj, ha árt valami, de legalább élvezetes legyen. A rövidtávú haszon érdekében odadob bármit.

A történelem bővelkedik példákban a szabadság szeretetéről, és a szabadságharcokról. Napjainkban, amikor a korábbi bázisközösségek felbomlóban vannak, egyre inkább magára marad az egyén a szabadságvágyával. Nehéz találni önfeláldozó harcostársakat, példaképeket, elkötelezett vezetőket. Az ember önmagában leginkább azt tudja elérni, amihez magának van elég ereje, bölcsessége, kitartása, vagyis nem sokat.

Napjainkban a virtuális világ^{1 2} borítja ránk a bőséges kínálatot. Az életünk egyre inkább mesterséges környezetbe szorul. Az életvitelünkhöz szükséges információ nagy részét informatikai eszközök segítségével gyűjtjük. A kommunikációnk jelentős részét is mobilon és neten folytatjuk. Nem kell statisztikát készítenünk a szokásainkról ahhoz, hogy lemérjük a helyzet súlyosságát. Elég, ha a modern ember 1 napra a kütyüi nélkül kénytelen boldogulni.

Írásunkban abból indulunk ki, hogy az életünk, a létezésünk folyamata a teremtéssel kezdődött, és nincs benne felesleges, vagy hatástalan rész. Mindennek volt előzménye, és van következménye, akkor is, ha mi nem tudunk róla. Az anyagi rendszerbe teremtett információ nem vész el, hanem szerves alkotó eleme az anyag-energia-információ rendszerünknek.

Az emberi viselkedés, és a mesterséges intelligencia működésének összevetéséből meglepő következtetésekre juthatunk.

1 <https://digital-strategy.ec.europa.eu/hu/policies/virtual-worlds>

2 <https://holoszoba.hu/a-virtualis-vilag-tobb-mint-szorakozas/>

KORKÉP SZABADON

A kommunikáció nélkül nem csak szegényebb lenne az életünk, hanem életről sem beszélhetnénk. A szóbeli (verbális) és a képi (vizuális) információcserén kívül a testünk és a jelenlétünk is hordoz, és közöl fontos információkat a környezetünkről, és továbbít is afelé. Sőt, azt kell mondanunk, hogy a testünk és a jelenlétünk nélkül kommunikálni sem tudnánk, de ez a megállapítás a komfortzónánkat kikezdheti, ha alaposabban belegondolunk.

Egyrészt, létezik a virtuális világ, amely éppen arról szól, hogy nem kell jelen lennünk ahhoz, hogy találkozón részt vegyünk, információt cseréljünk, játszunk, vagy egy film képi világát átéljük, egy zeneművet élvezettel hallgassunk. Jól elvagyunk a virtuális világunk kütyüi, applikációi, játécai között, csak időnként enni, inni, aludni ne kellene, és a környezetünk és a testünk fenntartásával ne kellene foglalkoznunk.

Másrészt, mégis csak hús-vér emberek vagyunk, akik a testüket, a képességeiket, a nyelvüket, a kultúrájukat, a tudásukat, a szabadságvágyukat valahonnét örökölték. A világunk előttünk is létezett, és utánunk is fog, de mi viszi előre? Mi az az információ, amely nem csak a DNS-ünkben hat, hanem az anyagi világunk szerves részét is képezi? Az anyag-energia-információ folyamat mitől indult be, és mitől olyan, amilyen?

A szabadság csak akkor ér valamit, ha van ugyan lehetőségünk azt választani, de annak önkéntes korlátozásáról is dönthetünk valamilyen felsőbb cél érdekében. A szabadságvágy akkor teljeseedik ki, ha szabadon kapcsolatot létesítünk, aminek következtében önként korlátozzuk a szabadságunkat. (elköteleződés, megtérés az elveszett otthonba...) A kapcsolat nélküli teljes szabadság és a nihil, vagyis az üresség, nagyon közel áll egymáshoz.

A szabadság paradoxona, hogy a szabadsághoz kapcsolatok, kötelékek elvágása vezet, de értelmét veszti, ha kapcsolatok nélküli lebegés az eredménye. Jobban járunk, ha arra törekszünk, hogy a szabadság céltalan hajszolása helyett csak bizonyos kapcsolatokat szakítunk el, de nem mindegyiket. Kérdés, hogy ezt a döntést milyen információ alapján hozzuk meg?

Először nézzünk szét, hogy az utcán találkozhatunk-e példaértékű megoldásokkal:

A jó dramaturgia eladhatóvá tehet egy filmet, vagy könyvet, de csak akkor, ha nem feszíti szét a befogadók komfortzónáját. Azt gondolhatnánk, hogy az emberi értékek változnak ugyan, de a szerepük nélkülözhetetlen. Hát, most már ez sem így van!

Tőlünk nyugatra, vannak tömegek, akik sikertelenségek sorozatát tapasztalva, gyönyörűségtől ájultan merülnek el a mindent eltörlés víznyelőjében. Az a céljuk, hogy minél több, másnak fontos dolgot tegyenek tönkre, mert az tényleg megy nekik, és ebben társakra is találhatnak. Évszázadok alatt felépült közösségeket 1-2 év alatt szét lehet verni. Bomba-siker!

Az elmagányosodott, relativizált, fanatizált emberek életében az önmegvalósítás divatja felülírja a közös szellemi, lelki kincseinket, értékeinket, kapcsolatainkat, a korábbi viselkedési normákat (erkölcs). Az önmegvalósítási mozgalom mindig is a kiváltságosok üzlete volt, de jól van álcázva a célcsoport előtt. Az álca része az is, hogy a relativizált ember már a szemének sem hihet. Például, a fehérre azt mondják, hogy fekete, vagy a férfire azt, hogy nő, és ezt jó bulinak, a szabadság kiteljesedésének tartják, érzik. (A „cancel culture” kulcsszavakra több, mint 1 milliárd találatot kapunk a neten. Jó olvasást!)

Ehhez hasonló lepusztulást nem is olyan régen átélhettek az idősebbek, amikor egy vörösre festett diktatúra³, a „felszabadítás” nevében, a múltat akarta „véggépp eltörölni”. Az általuk biztosított szabadságot egy mondatban úgy lehetett összefoglalni: „Szabad emberek, szabad országban, szabadon azt teszik, amit szabad”. Persze, a szögesdrót is a szabadság kelléke volt. Akik belehaltak az „össznépi szabadságba”, azoknak a száma, a fenti idézet szerint, meghaladta a 100 milliót. A nürnbergi típusú számonkérés ez esetben valahogyan elmaradt, aminek következtében az akkori hangadók, felelősök közül sokan újra próbálkoznak a szabadság neve alatt leuralni másokat, de most már szalonképebb (PC= politikailag korrekt) módszereik vannak.

Napjainkban feltűnt egy új csodaszer, amely további évekre biztosítja a „szabadságkölcsonzó” nyereséges működését, miközben az elitek is szívesen vetik rá magukat. Ilyen egybeesés az evésen, iváson és a cirkuszi játékokon kívül nem nagyon fordult elő a történelemben.

Az új rendszer egyik ismert képviselője a CHATGPT⁴, amelyet, a vicces kedvű embertársaink, előszeretettel tanítanak hazudni, félrevezetni, rágalmozni, és minden olyat cselekedni, amivel polgárt lehet pukkanítani, feltűnést, botrányt lehet kiváltani. Az internet nem felejt, az AI sem fog, ha csak nem törölnék a szervereket, de ezt önként nem teszik a rendszergazdák, mert tönkretenné az üzletet. Az sem egyszerű, hogy ki mondja meg a tutit.

A következő korszak azért is megrázó lesz, mert éppen az informatika volt eddig az a terület, ahol a szakemberek a reális folyamatok, célok elérése érdekében dolgoztak, összefüggéseket kerestek, matematikai algoritmusokat használtak, hibákat javítottak, tesztek futtattak. Magának az eljárásnak korrektnek, belső ellentmondásoktól mentesnek kellett lennie akkor is, ha a megrendelő/felhasználó esetleg kártételre, vagy félrevezetésre alkalmazta az eredményeket.

Mostanra megérkeztek azok a rendszerek, amelyeket megérteni, tesztelni nem lehet, az eljárásai folyton átíródnak. Ma más eredményt adnak, mint tegnap adtak. Nincsenek abszolút etikai elvárások a működéssel szemben. Egy cél elérése érdekében minden megtörténhet. Izgalmas, megzabolázhatatlan, agresszív, kényelmes, és társként is tud viselkedni. Először azzal áltathatjuk magunkat, hogy kikapcsolom, ha már zavar, de egy idő után ez sem fog működni.

A piac óriási, mert egyre többen vannak, akik komoly ismeretek és gyakorlat nélkül is tudnak egy halom pénzt keresni a másoktól kölcsönzött intelligenciával. Könnyű pénz és siker, erkölcsi (jogi) aggályok nélkül? Nem ez a nyerő?

Most még nem mindenkit nyel el a virtuális világ. A földhöz szokott emberek közül, akik megtehetik, izgalmas kalandokat keresnek az adrenalin szintjük, kalandvágyuk karbantartása érdekében. Például, a száguldás és a repülés különböző formái is népszerűek. Az érzékszerveink ontják az új és erős ingerek sokaságát, amely adrenalin-löketet és elégedettség érzetet vált ki, vagyis jobb esetben élvezzük, és túléljük a dolgot.

A szerzőnek is volt lehetősége a repülés több formáját kipróbálni, repülőgépet vezetni. Reálisan érezhette a gyorsulások előre elképzeltetlen hatásait, és a bőrét is vásárra vitte, mert egy félresikerült manőver, vagy műszaki hiba nem javítható ki egy RESET gomb megnyomásával, mint a szimulátorokban. A valós életben a hiba következménye lehet a lezuhanás is, tehát a tét hatalmas.

Izgalmakat a földön járva is találhatunk. A skála a kisgyerek játékeitól a felnőtt játékokon és érzéki élvezeteken át a fegyveres konfliktusokig terjedhet. A reális tapasztalatokon alapuló életünkben

3 <https://mult-kor.hu/vilagviszonylatban-100-millio-aldozattal-jart-a-kommunizmus-hetkznapi-valosaga-20190225>

4 <https://openai.com/gpt-4>

szép számmal vannak korlátok, amelyek nem engednek bennünket szabadjára. Ilyenek például a fájdalom, félelem, kívánság, önzés, születés, halál... Ezek időről-időre átprogramozzák, vagy meg is szakítják az életünket. Nem élünk örökké!

A reális tapasztalatokon túli, virtuális lebegés nem újdonság az emberiség történetében, de az éppen divatos formái mindig elhítetik, hogy ez most minden korábbinál jobb lesz. Minél nagyobb az adrenalin-lökés, annál könnyebben alakul ki a függőség.

Eddig azt mondhattuk, hogy a virtuális világot az írók, művészek, filmrendezők, ideológusok, mesemondók, programozók, gyakran a mi közreműködésünkkel hozzák létre, és tartják fenn. Mára ez is megváltozott.

Egyre több ember számára lehetővé válik, hogy a költséges és fáradságos hobbik és élvezetek helyett a virtuális világban keressen szórakozást. A másoktól kölcsönzött intelligencia segítségével dúskálhatunk az elrejtett kincsekben, megspórolhatunk egy csomó tanulást, munkát, és olyan látszatot kelthetünk kifelé, amelyet akarunk. Kinek ne kellene ez?

MESTERSÉGES INTELLIGENCIA

Lehet vele hatékonyan dolgozni, tudóst játszani, hibákat előidézni és kijavítani, a neten másokat elkápráztatni, humanoid robotokkal diskurálni, felelősséget elhárítva rágalmazni, nyomozni, mások gondolatai között kotorászni, óriási átveréseket kitalálni és levezényelni, fegyvereket gyártani, és velük hatékonyan harcolni. Lehet vele tenni mindazt, ami tőlünk, emberektől is kitelik, csak a mesterséges intelligencia nálunk sokkal hatékonyabb tud lenni.

A mesterséges intelligencia (AI = Artificial Intelligence) megnevezés olyan szerteágazó rendszert⁵ jelöl, hogy annak csak néhány jelentősebb vonását tudjuk megragadni. Az öntanuló digitális programok őseit, a Lisp nyelvet John McCarthy 1958-ban alkotta meg. Ez a nyelv alkalmas arra, hogy a futás következtében a forráskódot, vagyis a programot is módosítsa, tehát reaktív (visszaható) eszköz. Az emberi agy működését imitáló neurális hálózatok öntanuló képességekkel rendelkeznek a programozó által meghatározott paraméterek esetén.

Az AI digitális eszközei napjainkra áttekinthetetlenül bonyolult rendszerekké váltak. Az áttekinthetetlenség csak erősödik majd, mert éppen az a lényege, hogy a program öntanuló, tehát a programozó által meghatározott prioritások szerint indul, aztán ki tudja, mi lesz belőle. Éppen ettől izgalmas, vagy éppen félelmetes eszköz, vagy fegyver egyesek kezében. Ha egy alacsony prioritású szintre beprogramoznak egy negált funkciót (a tényleges paraméter ellentettje, valótlanság), akkor egy megbízhatóságból kiválóra vizsgázott/tesztelt neurális hálózat, mondjuk egy hét múlva, egyszer csak elkezd becsapós játékot játszani velünk, és ez a működés idővel felülír mindent, mint a rákos daganat a szervezetünket.

A szerző részt vett egy 2002-2003. évi NKFP kutatásban⁶, ahol a mesterséges neurális hálózatok ipari alkalmazásán dolgoztak. Akkor még nem vált közismertté a mesterséges intelligencia megnevezés. Mesterséges neurális hálózatokat (ANNs), illetve neuro-fuzzy (NF) rendszert felhasználva (general, multivariable, non-linear estimators alapon) történtek a fejlesztések. A szerző szakterületén, a GE -nél történt egy fejlesztés, amely során felfedeztünk egy összefüggést a hibás gyártás és a mért paraméterek között, amely létezett ugyan, de bizonyítanunk kellett, hogy megbízható teszteljárás alapítható rá. Az adatgyűjtést követően több, mint 100 mért paramétert megadtunk a neurális modellnek.

A futtatások végén megkaptuk az általunk is felfedezett releváns paramétert, de mellette volt még 9 másik, amelyek jelentősnek tűntek az algoritmus számára. Azokat elemezve rájöttünk, hogy közülük több paraméter nem is létezhet a gyakorlatban, de valamilyen mérési, vagy mintavételezési hiba következtében mégis úgy tűnik, hogy meghatározó szerepe van – pedig nincs is. Az öntanuló rendszer igazolta az előfeltevésünket, és talált még több valós, szignifikáns jellemzőt, de mellette behasalt több valótlán paramétert is. Ha ezekre alapítottuk volna a gyártást ellenőrző műszerünket, akkor nem lett volna olyan sikeres a hibakeresésünk, mint amilyen a valós paraméterekkel lett. Több millió autólámpát tudtunk megbízhatóan minősíteni a találmányunk⁷ alapján.

5 <https://www.youtube.com/watch?v=MEW9uKyRwV0>

6 https://www.academia.edu/attachments/76348555/download_file?s=portfolio

7 https://hu.espacenet.com/publicationDetails/biblio?DB=EPODOC&II=21&ND=3&adjacent=true&locale=hu_hu&FT=D&date=20060816&CC=KR&NR=20060090767A&KC=A#

A tanulság: még konstruktív paraméterezés esetén is keletkezett félrevezető eredmény. Nem kellett szándékosan, destruktív, valótlán prioritásokat megadnunk ahhoz, hogy korrup⁸ eredményt kapjunk.

Az AI nem ígér semmilyen fix pontot. Használatával szükségleteket elégíthetünk ki, munkát spórolhatunk, szórakozhatunk, társadalmi kapcsolatokat imitálhatunk, vitázhatunk, rejtőzködhetünk, kommunikálhatunk úgy, hogy senki sem tudja, hogy mennyi a valós rész, és mennyi a tévedés, félreértés és rosszindulat következménye a termékben. Ha az életünk során sem zavarnak a hazugságok, átverések, akkor az AI-t nagyon fogjuk élvezni – amíg túl nem jár az eszünkön.

Ha a számítógépünkben valami elromlik, akkor az egészet nem tudjuk használni. A hibás részt meg kell keresni, és ki kell cserélni, vagy javítani. Ha nem értünk hozzá, akkor jöhet a szerviz. Az AI-nak lesz szervize? Most úgy néz ki, hogy a nemzetközi konferenciák⁹ ellenére, magunkra leszünk utalva a biztonságunk megóvásában. Hogyan lehet erre felkészülni?

Ha a realitás iránti igényünket elnyomjuk az élmény, a repülés, a lebegés, a könnyű élet, vagy a virtuális hatalom megszerzése érdekében, akkor egyszer csak a realitásoktól elvált, mentális/lelki súlytalanság állapotában találjuk magunkat. Ez csúszós pálya!

Az AI az ember lehetőségeit megsokszorozhatja, de az sem korlátlan, mert ugyanazon erőforrásokon osztozunk. Egyes szakemberek azt is belelátják a jövőbe, hogy az AI versenyezni fog velünk a mi életterünkön is, ha a tervezői felruházzák beavatkozó elemekkel, robotokkal is¹⁰. Addig is, egyre gyakrabban átélhetjük, hogy az internetről letöltött képek, tartalmak egyre inkább megbízhatatlanná válnak, és egyre kevésbé bízhatunk a szemünkben, vagy a fülünkben. Ez most kinek jó?

Akármit is mondanak nyilvánosan a nagy politikai szereplők, az AI már a fegyveripar része. Az USA a főszereplő, de Kína is igyekszik. A vezetők azért kezdtek ijedtükben globálkonferenciázni, mert már mobil applikációkban is elérhető az AI, és így elszánt amatőrök, egy garázsból is indíthatnak autonóm, felfegyverzett drónokat, amik a katonáknak is gondot okozhatnak. Egyik hadsereg sincs arra felkészülve, hogy egy röpködő, a fűben meglapuló, vagy vízben úszó bomba maga válassza ki, hogy mikor és milyen színű egyenruhát, milyen rangjelzést, vagy sisakot vesz célba, és akár az arc, a bőrszín, vagy a beszéd/hang alapján azonosítson embereket, vagy helyzeteket. A drónok meghekkelése és eltérítése is félelmetes lehetőségeket nyit meg.

Az autonóm AI olyan, mint egy rákos élő szervezet immunrendszer nélkül.

Olvasni olyan önjelölt messiásokról is, akik az AI-t akarják arra felhasználni, hogy a Föld lakosainak a háromnegyedét, a munkanélkülivé és ellátás-nélkülivé tételüket követően, eliminálják (a kiirtás matematikai megfelelője).

Egy humanoid robot, kognitív képességekkel, szociális problémákat fog okozni, mondta egy tudós a Da Vinci csatorna műsorában 2023. decemberében. Vagyis, okosabbak lesznek a robotok, mint az emberek többsége? Milyen sorsot szánnak egyes tudósok azoknak az embereknek, akiknél egy robot is intelligensebb? Mégis, mire számítottunk? A robotok sem lesznek könnyörületesebbek, mint az ember az emberhez!

8 <https://jelentese.hu/idegen-szavak-szotara/korrup>

9 <https://bitport.hu/hagaban-rendezik-az-elseo-nemzetkozi-csucsot-az-mi-katonai-alkalmazasrol>

10 https://www.linkedin.com/pulse/uk-ai-safety-summit-how-can-show-global-leadership-gdmge/?trk=organization_guest_main-feed-card_feed-article-content

REMÉNYSUGARAK

Az előző fejezetben leírt sötét jövőkép lesz, akit elkésérít, vagy felidegesít, de jobb, ha inkább felráz és óvatossá tesz bennünket. Az (emberi) gonoszságot eddig is ismertük. Az AI csak azt követi, ha elszabadul. Etikai, vallási, lelkiismereti korlátok nélkül, egy újabb sebességre kapcsol.

A fent ismertetett fejlesztés tapasztalata szerint az AI észrevétlen, akaratlan hibákat is beépít a neurális hálózatába, amely idővel önálló életre kelve okoz irreális eredményeket. Ezek később, normalitássá válva adnak a realitástól elszakadt, vagyis korrupt eredményeket. Úgy tűnik, hogy az ember bármennyire is igyekszik reális, igaz elemekből építeni a neurális modellt, az előbb-utóbb korrupttá válik.

Ezen nincs mit csodálkoznunk, mert a saját agyunk, gondolkodásunk mintájára készítettük, és tévedni mi is szoktunk.

Ha nincs a fizikai realitásokon alapuló abszolút szelekció és döntés, akkor az AI eredménye alapján alkalmazott mérési eljárásunk eleinte kiválóan működött volna, de egy nem kontrollált külső változás következtében téves döntések sora született volna, ami helyrehozhatatlan korrupciót jelent. Ha észleljük, jöhetett volna az újratervezés, vagy a kukába dobás.

Az persze mellbevágó igazság, hogy ha a mi gondolkodásunk korrekt leképezése korrupt eredményt ad, akkor az eleve korrupt kell, hogy legyen. Nincs esélyünk „örökké élni”, mert a korrupt eredmények leépítik a rendszerünket, egyre több neurális kapcsolat szakad meg. Önjavító algoritmus beépítéséről azért nem lehet szó, mert ahhoz abszolút értékeket kellene előre meghatározni, de azt a feltételt is felülírhatja az AI, ha egyszer megengedjük az autonóm működést. Elvileg az autonómia elkerülése lehetne a megoldás számunkra, de jelenleg nem ez a trend.

Tegyük fel, hogy tényleg korrupt az ember gondolkodása, és ettől az egész élete, de miért csak mostanában ijedünk meg ettől? Hol, és hogyan éltünk eddig, hogy még nem pusztítottuk el a környezetünket, és magunkat? Ha nem rajtunk múlott, hogy még élünk, akkor kin múlik?

Az emberiség a saját életét csak egyszer tudná elpusztítani, de ez több ezer év alatt sem történt meg. Miért nem? Nem voltunk elég hatékonyak? Esetleg volt valamilyen külső hatás, amely megakadályozta a hibák tovaterjedését, és a mai napig akadályozza a teljes elpusztítást?

Az AI viselkedéséből láttuk, hogy autonóm rendszerben nem maradhat ép egy önjavító alrendszer sem. Az erkölcsi szabályaink, vallási és világi törvényeink, emberi bölcsességünk, jóra való törekvésünk, lassíthatja a korrupt folyamatokat, de az eróziót eddig egyik sem tudta megakadályozni.

Például, sokan ismerik azt a 2500 éves mondást, hogy „*aki másokat felüldít, maga is felüldül*”¹¹, de csak kevesek élnek a felkínált lehetőséggel. Hasonlóan régi, abszolút törvény¹² a „*Ne ölj! Ne paráználkodjál! Ne lopj! Ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot! Ne kívánd a te felebarátodnak házáat! Ne kívánd a te felebarátodnak feleségét, se szolgálóját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát és semmit, ami a te felebarátodé!*”, de nem akadt ember, aki meg tudta volna tartani az ilyen törvénykönyvet.

11 Példabeszédek 11:25

12 <https://abibliamindenkie.hu/karoli/EXO/20>

Ez nem azt jelenti, hogy haszontalan, hanem azt jelenti, hogy figyelmezteti az embert a hatáira, korlátokat állít, és következményeket mutat. Egy törvény, sem az emberi, sem az AI működési folyamatában nem képes a korrupciós folyamatokat hibamentesíteni.

Lassítja az önpusztításunkat. Az elpusztításunkra alkotott, meglévő atomfegyvereket évtizedekig a kilövőállásokban tartotta, a világhatalomra törő hatalmakat leleplezte, fékezte. Segített a gonoszságot gonoszságnak, az igazságot igazságnak nevezni, de kellett még lennie valamilyen külső szabályozásnak, hogy az ember által működtetett korrupciós rendszer korlátok közé szoruljon.

Ha van valamilyen külső szabályozás, akkor azzal milyen a kapcsolatunk? Milyen kapcsolat lehet az, amely hat az emberekre, de nem tudjuk manipulálni, korrumpálni, vagy átadni a robotoknak?

Ha az ember életéből kivonjuk azt, amit az AI számára át tudunk adni, örökíteni, akkor megmarad az, ami kezdettől fogva kellett, hogy létezzen, folyamatosan hatást fejtson ki, de ne legyen a rendszer függvénye, és legyen lehetősége, hatalma bármikor és bárhol hatni, beavatkozni. Kell, hogy legyen egy igazi, abszolút, független változója a matematikai képletünknek, az életünk folyamatának.

Az ilyen teljhatalmú, de mégis jó szándékú, igaz, egyenes, szerető, kapcsolatot kereső és építő személyiségre szoktuk azt mondani, hogy Teremtő, Mindenható, Megváltó, élő Ige, Isten.

Ha az ő oldaláról közelítjük meg a kapcsolatunk kérdését, akkor eljutunk a jelen állapotunkhoz, tehát a kör bezáródik. Ő is tudja, mi is tudjuk, hogy nélküle nincs esélyünk fennmaradni!

Az ember önmagában, és az ember képére formált AI sem tudja elválasztani a jót a rossztól, mert nem is tudjuk, hogy milyennek kellene lennie. Ami ma jónak tűnt, az holnap már hibát mutat.

Mi az, amiben az AI -nek nem lehet része, de az embereknek igen? A válaszukhoz olyan idézeteket válogattunk, amelyek időtállóak. Több, mint 1 milliárd ember ezek alapján kapcsolódik Istenhez és egymáshoz. Létezhet stabil, kívánatos, tökéletes kapcsolatunk?

Milyen értékes kincsek, fix pontok lehetnek az életünkben azok, amit sem más emberek, sem az AI nem tud elvenni tőlünk, tönkretenni, korrumpálni? Maradandó értékeink lehetnek, ha kinyújtjuk érte a kezünket. Ezt hogyan tehetjük? Nézzük, hogy a kapcsolódó személyiségtől mit tudhatunk meg:

„Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.” (Jelenések 3:20)

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltetek, és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.” (Máté 11:28-30)

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3:16)

„A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívésség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.”^{13 14}

„Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt. Ő kezdetben Istennél volt. Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött.” (János 1:1-3)

13 <https://www.biblegateway.com/passage/?search=Galata%205%3A22-23&version=NT-HU>

14 <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/search/?list=eyJmaWx0ZXJzJjogeyJNVSI6IFsiTkZPX0tPTlIfS2FsdmluS18xIl19LCAicXVlcnkiOiAiYSBsXHUwMGU5bGVrIGd5XHUwMGZjbVx1MDBmNmxc2UifQ>

Ezek a mondatok nem csak időtállóak, hanem valós időben tesztelhetőek is. A szerző is kipróbálta, és számára az ígéretetek valósággá váltak.

Nem kölcsönbe kapta az új életet, hanem reménységgel telve, az örökkévalóságra.

További cikkek a témában:

https://www.magaimotor.magai.eu/media/pdf/kezdetben_2023_magai.pdf

https://www.magaimotor.magai.eu/media/pdf/kreativ_fizika_6_magai.pdf

https://www.magaimotor.magai.eu/media/pdf/LETEZES_2023_januar_magai.pdf

https://www.magaimotor.magai.eu/media/pdf/fuggosegeink_2022_majus_magai.pdf

<https://www.researchgate.net/publication/>

[374349922_KEZDET BEN_VOLT_AZ_IGE_LETUNK_TITKAI](https://www.researchgate.net/publication/374349922_KEZDET BEN_VOLT_AZ_IGE_LETUNK_TITKAI)